

Madžarske zahteve podpira Italija, Nemčija pa bi bila pripravljena pristati na odstop obmejnega ozemlja ter prehoda ali koridorja do ozemlja Sekelijev ob Karpatih.

Romunija, ki je izgubila po Rusiji že Besarabijo in Bukovino, se trudi na vse načine, da bi obdržala vsaj še nekaj od poveljne pridobitve. Njen zagovornik je Nemčija, kateri se skušajo Romuni približati v vsakem oziru. Romunija je dobila vlado po nemški želji, odpuštila je angleške inženirje iz petrolejske industrije, preganjala bo judovstvo, uvedla bo splošno dolžnost dela za vse moške in ženske nad 16 letom, s čimer bo državi na razpolago nad štiri milijone delovnih moči. Romunija bo dalje tudi vključena v gospodarski sestav rajha. Da bi se še bolj prikupila Nemčiji, je izstopila iz Zveze narodov in dala aretirati nad 500 komunistov.

Vzporedno z Madžarsko hoče Bolgarija uveljaviti svoje zahteve po Dobrudži, katero ima Romunija v svojih rokah kot poveljno nagrado. Bolgari skušajo doseči svoj cilj s pomočjo sovjetske Rusije, ki drži zbrane močne divi-

zije ob madžarski meji in lahko vsak čas pritise na Madžarsko z zahtevo po odstupu Podkarpatske Rusije, ki jo je zasedla Madžarska po zlomu Češkoslovaške.

Glede spora med Romunijo in Madžarsko so bili v Monakovem sprejeti sklepi, ki pa ne bodo takoj izvedeni, ker so potrebna poprej še pogajanja z Romunijo. Nemčija in Italija sta obrazložili v Monakovem Madžarski, da ne bi nikakor koristilo ne Nemcem in ne Italijanom, ako bi se madžarsko-romunski spor reševal z orožjem. Italiji in Nemčiji sta v sedanjem položaju enako potrebni Madžarska in Romunija. Radi te nujne potrebe se mora najti način prijateljskega sožitja. Madžarski- ma državnikoma je bilo v Monakovem nasvetovano, naj pristaneta na trenutni položaj, ki bi lahko postal usodepolen, ako bi se spoprijeli obe sosedji z orožjem.

S sigurnostjo lahko pričakujemo, da se bodo začela v kratkem pogajanja med Budimpešto in Bukarešto. Ako bi pa ta pogajanja ne dovedla do uspeha, bosta nastopili Nemčija in Italija kot razsodnik.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Naš odločen mož umrl pri Sv. Martinu pri Vurbergu. V Gospodu je umrl v 66. letu starosti najodličnejši naš faran Ivan Klemenčič, veleposestnik, bivši župan, farni oče ubogih, sloviti sadjar in vinogradnik, zaveden Slovenec, zvest pristaša bivše SLS in sedanje JRZ, neomajnan katoličan ter znan javni delavec. Pogreb blagega pokojnika je bil 11. julija na domačem pokopališču. Udeležba iz domače in sosednjih župnij je bila naravnost velikanska. Posebno moških je bilo veliko število. Pogrebne svečanosti je vodil stolni župnik, dekan in kanonik g. Umek ob asistenci šestih gg. duhovnikov. Mašo zadušnico je služil rajnikov osebni prijatelj domači g. župnik Lajnšič. Krsto je krasilo nad 20 lepih venocv. Zadnjo čast so izkazali blagopokojnemu domači gasilci, katerih častni član je bil in velik podpornik. Sloves so počastili tudi domači pevci. Iz Maribora in Ptuja je prišlo na pogreb lepo število odličnikov. Ob grobu so se poslovili od očeta Klemenčiča: stolnik župnik Umek, domači župnik Lajnšič, trgovec Kostajnshek, načelnik okrajnega cestnega odbora Zehot, v imenu sorodnikov dr. Toplak in brat nadučitelj Klemenčič, ki je prečital ganljivo pismo viničarjev in delavcev, ki so se umrlemu gospodarju-očetu zahvaljevali za njegove številne dobrote, ki jim jih je izkazal. Blagi pokojnik, zaveden Slovenec in veren katoličan ter dobričina, naj Ti bo Bog bogat plačnik za Tvoja dobra dela za narod!

Smrt vzorne matere in žene pri Sv. Trojici v Slov. goricah. Pri nas smo pokopali vzorno ženo in mater Pen Nežiko, staro komaj 46 let, sestro mariborskega g. župnika p. Valerijana Landergotta in p. Emerika Landergotta, gvar-

dijana v Nazarjih. Kako zelo je bila pokojna priljubljena, je pokazal veličasten pogreb, kakor jih je malo pri Sv. Trojici. Bila je tudi dobra članica cerkvenih organizacij, kakor III. reda in ženske Marijine družbe; bila je izredno gostoljubna in sploh jo je krasilo mnogo lepih čednosti. Za njo žaluje neotolažljiv mož in trije nedorasli otroci; žaluje vsa župnija in vsi, ker nam je bila vsem kakor dobra mati. Naj počiva v Bogu, preostale pa naj tolaži večni Stvarnik!

Umrl je mož, kakršnih je malo pri Sv. Tomažu pri Ormožu. Pretekli mesec so žalostno zapeli zvonovi in oznanili, da Andreja Krajnca v Lahoncih ni več. Umrl je mož, kakršnih je danes malo. V njegovo hišo je nad 30 let zahajal »Slov. gospodar«. Bil je zaveden katoliški mož, ki je vedno in povsod znal neustrašeno pokazati svoje katoliško prepričanje in zavednost. Umrl je v starosti 66 let. Ni bilo v okolici človeka, kateremu ne bi v sili pomagal. V noči 17. junija ob 11 je potolažen po zastopnikih Njega, ki življenje daje in ga ima edini pravico jemati, izdihnil svo-

jo plemenito dušo. — Dva dni pozneje so zopet zapeli zvonovi. Umrl je njegov najboljši sosed Jakob Blagovič. V življenju sta bila velika prijatelja in tudi na poslednjem domovanju sta blizu skupaj. Bila sta plemenita človeka, kakršnih danes, žal, primanjkuje. Ljubila sta slovensko zemljo, ki ju danes pokriva. Bog jima bodi večni plačnik!

Umrl boter nad sto otrokom. Na veselem griču v Malem Okiču pri Sv. Barbari v Halozah je umrl daleč okrog poznani možak Belšak Jurij, bivši kmet, rojen 16. aprila 1848. Bil je ugleden mož, saj je bil 45 let nepretrgoma občinski odbornik in od leta 1907. cerkveni ključar podružnice sv. Elizabete ter upravitelj treh cerkvenih goric. Rajni Jurij je bil tudi soustanovitelj posojilnice pri Sv. Barbari v Halozah. Bil je boter nad stro otrokom. Popotniki, reveži in berači so dobili hrano in prenočišče, potrebnega ni pustil brez okreplila mimo svoje hiše. Kakor je bil sam krščanskega mišljenja in delovanja, tako je vzgojil tudi svojo družino. Večkrat je bil spreviden. Kakršno je bilo njegovo življenje, takšna je bila tudi njegova smrt: mirna in lahka. Kot dober, izkušen gospodar je tudi vse svoje otroke spravil do kruha, najmlajšemu Lojzku pa je izročil domačijo, da vodi rodbinski ugled in ime z očetovimi lastnostmi in čednostmi naprej. Usoda pa ni prizanašala pokojnemu. Pred 28 leti je postal vdovec. Na bojišču sta mu padla dva sina, eden pa se doma ponesrečil pri streljanju z možnarjem. Lepega pogreba iz Okiča do pokopališča se je udeležilo mnogo ljudi. Hčerka Barika, ki je v daljnem Mostarju v Hercegovini kot usmiljenka z imenom s. Evarista, ni mogla priti na pogreb. G. župnik je v dveh govorih omenil rajnikovo vernost in vnetost, saj je prvi prišel v nedeljo zjutraj k cerkvi. Naročnik »Slov. gospodarja« je bil od začetka. Nosili so ga cerkveni ključarji. Vsem žalujočim naše sožalje, rajnemu pa večni mir in pokoj!

Umrla po hudem trpljenju. V celjski bolnišnici je umrla 5. julija Vido Julljana, vdova iz Malebreze pri Sv. Rupertu nad Laškim, p. d. Boštjanova mati. Hudo preskušana mati in vdova je po rani smrti svojega moža, ki je umrl v začetku svetovne vojne, živela na stare dni v velikem trpljenju in boleznih v hišici svojega sina Antona. S svojo po kapi ohromelo nadložno hčerko Franciško je iskala olajšave v celjski bolnišnici; ko se je 5. julija hotela vrniti v Sv. Rupert na svoj dom, jo je nenadoma obiskala smrt in jo rešila nadaljnega trpljenja. Dobra, trdo preskušana mati, počivaj v miru!

Nostradamus je že davno napovedal to vojno

Zanimive prerokbe, ki se presenetljivo točno izpolnjujejo

Leta 1555. je izšla v Franciji zanimiva knjiga, ki jo je spisal znani francoski učenjak in zdravnik Mihael Nostradamus (1503—1566). V tej knjigi je Nostradamus v verzih opisal usodo evropskih držav in sveta za 23 stoletij naprej. Že za časa njegovega življenja so vzbudile prerokbe silno pozornost, saj je napovedal med drugim tudi nesrečno smrt kralja Henrika II., ki je bil ubit na turnirju. Tudi poznejša zgodovina je pokazala, da je Nostradamus presenetljivo točno napovedal vse velike izpremembe, ki so se v Evropi v zadnjih

dile prerokbe silno pozornost, saj je napovedal med drugim tudi nesrečno smrt kralja Henrika II., ki je bil ubit na turnirju. Tudi poznejša zgodovina je pokazala, da je Nostradamus presenetljivo točno napovedal vse velike izpremembe, ki so se v Evropi v zadnjih

pe za filmske posnetke iz — sladkorja. Šipe iz sladkorja so steklenim šipam zelo podobne.

Električni prst. Neki ameriški profesor je nedavno napravil zanimiv izum, ki naj slepcem omogoči čitanje navadnih časopisov. Gre za »električni prst«, ki se na prst natakne in 20-krat ojači globelice in višine, ki jih tisk napravi v papir. Slepcu je na ta način mogoče otipavati navadni tisk tako kakor posebno pisavo, ki jo imajo slepci.

Operacija 500 letne ilpe. Na pokopališču poleg prastare avstrijske samostanske cerkve Mil-densee imajo 500 letno lipo, ki je popolnoma votla. Sedaj so to lipo po navetu »drevesnega doktorja« dr. Hogana z Dunaja ohranili. Izsušeni les so odstranili in no-

bo branil, za svojo čast bo dal vse, naj stane, kar hoče. Še jutri pojde v mesto k doktorju Hudniku. Saj ta mu je to žensko priporočal, naj ga zdaj tudi varuje pred njenimi spletkami...

Čez nekaj časa se je Končnik usedel spet za mizo, jel je po predalih brskati in pregledovati papirje. Tedaj se je nameril na obdrgnjeno fotografijo. Bila je slika njegove žene: v vsej deklinski lepoti se je nasmehnila. Z vročim pogledom je zastrmel v njo, potem jo je spustil na mizo, obraz se mu je spačil, iz prs se mu je izvil bolesten vzdih.

Odkar mu je Tilka odšla, je Končnik preživel hude čase. Že devet mesec se je bližal kraju in zaman je upal, da se bo vrnila. Sprva si je domišljjal, da je Tilka vse preveč zaljubljena vanj, da bi mogla dolgo biti brez njega. Misli je, da se bo kmalu skesala in se bo ponižno vrnila. Ko pa so minuli trije tedni, ko je minul mesec in se Tilka ni oglasila, se je zamislil in na dnu srca je začutil skoraj že nekakšno kesanje zaradi svoje mogočnosti in trmoglavosti. Kadar koli je odprl omaro, kjer je bila Tilkina obleka, ga je pri srcu zabodlo. Še bolj ga je bolelo, kadar je gledal otroka; Katra je sicer zvesto skrbela zanj, ali očitno je bilo, da jima manjka mama. Večkrat sta spraševala, kje je mamica in če jima bo kaj lepega prinesla. Tedaj jima je oče zmeraj kupil igrače in vsakokrat novih igrač, tako da otroka nista utegnila dalje misliti. Bil je tudi mnogo zraven nju, pestoval ju

je in se igral z njima in jima je izpolnil vsako željo. Saj ni imel nikogar več, ki bi mu mogel posvetiti svojo ljubezen, kakor nju. Tončka je jemal k sebi v spalnico. Deček se je večkrat v spanju zajokal in začel klicati mamo. Tedaj je očeta vsakokrat obšlo bridko sočutje; vzjel je otroka v naročje, mu prijazno prigovarjal in ga na rokah zibal, dokler ni spet zaspal.

In čim dalje ni bilo glasu o ženi, tem bolj nemiren je postal. Kje neki je? Ali se ji je kaj zgodilo? Ali še živi? Ali ne bi bilo prav, ko bi jo šel iskat? Ne, nikoli — to bi mu bilo pod častjo. Sama se mora vrniti. Če se vrne, morda ji bo odpustil...

Konec septembra mu je Katra povedala, da je bila Tilka več tednov v bolnišnici in da je zdaj pri Mariji Pomagaj na Kranjskem, da pride spet malo k sebi. Tedaj so ga obšle hude skrbi. Ali bo ozdravela? Peljal bi se k njej ali vsaj denarja bi ji poslal. Saj tisto malo, kar ga je vzela s seboj, je morala že zdavnaj porabiti... Morda je očetu pisala in ji je ta poslal denar? Da, gotovo. Zakaj ni pisala njemu, svojemu možu? Seveda, ker je preponosna. Pa ima on tudi svoj ponos. Saj bi ji poslal, ko bi se ne bal, da mu utegne denar vrniti in ga pred vsem svetom osramotiti...

Ko je čez nekaj časa izvedel, da ji je tako dobro, da se ni več bati zanjo, mu je spet odleglo in jel se je vdajati novim domišljijam. Sklepal je, da se mora Tilki zelo tožiti po domu, ko pošilja Katri po ovinkih pošte, in da